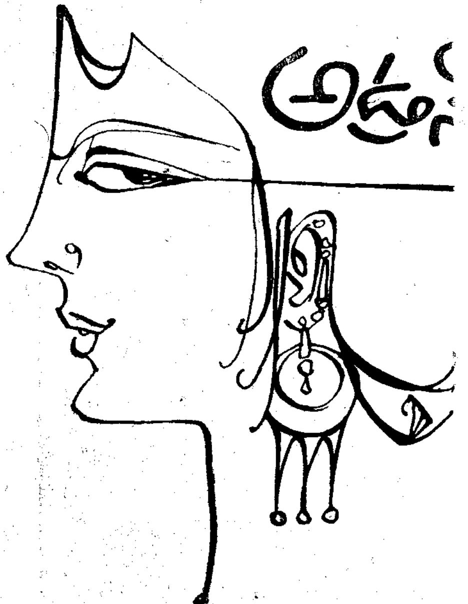

అదృష్టంలేని పెళ్ళికూతురు

సి. ఆనందారామం

ఇదేమిటండీ! ఆనందారామంగారూ! ఇన్ని రచనలు చేస్తారు—రచనలలో ఎన్నెన్నో అభ్యుదయ భావాలు ప్రకటిస్తారు, మీరుకూడా ఇలా సంకుచితంగా ప్రవర్తిస్తారనుకోలేదు—"

అదోక రకంగా నవ్వుతూ కొంత నిష్ఠూరంగా అంది ఇందిర—నాగుండె జల్లుమంది—రచయిత్రి కావటం, ఎంతో కొంత 'పేరు ప్రఖ్యాతులు' తెచ్చుకోవటంవరకు ఎంతో శాపమంత! మెచ్చుకునే నోళ్లు ఎన్ని ఉంటాయో, ఏకాస్త అవకాశం ఉన్నా వెక్కిరించటానికి అల్లరి పెట్టటానికి సిద్ధంగా వుండేనోళ్ళు అంతకు రెండు రెట్లు సిద్ధంగా ఉంటాయి—భయం భయంగా "ఏం జరిగింది? నేనేంచేసాను?" అన్నాను—

"విశాల హృదయం అంటారు-కులమత వర్గ విరహితమైన సమాజం కావాలంటారు-వుమన్ లిబ్ అంటారు.-తీరా ఆచరణలో మీరు చేసిందేమిటి?"

నాకు సహనం చచ్చిపోతుంది. కోపం అణచుకొంటూ అన్నాను.

"ఏం చేసానో చెప్పండి. ఆ తరువాత నా అల్పత్వమేంటో నేను నిర్ణయించుకొంటాను,"

"మీఅబ్బాయి ఎవరో ముస్లిం అమ్మాయిని ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నాడట కదా! మీరు కొడుకునీ, కోడల్నీ ఇంట్లోంచి వెళ్ళగొట్టేసారట!"

నిర్ఘాంతపోయేను. అంతలో ఫక్కున నవ్వేసాను.

"నవ్వుతారు దేనికి?"

"తరువాత చెప్తాను కానీ, మీకీ విషయం ఎవరు చెప్పారు? ఇంకా ఎవరెవరు చెప్పారు? ఏమేమి చెప్పారు? కాస్త వివరంగా చెప్పండి."

"ఇంతకూ నిజమేనా, ఈ సంగతి?"

"ఆ! నిజమే! నిజం కాకపోతే, మీదాకా ...దుకు వస్తుందీ? ఇంతకూ మీకు తెలిసిన ...గతులన్నీ చెప్తే, ఆతరువాత నామనసులో ...థ మీకు చెప్పుకొంటాను, లోకం ఏం చెప్పు...ంటున్నారో నాకు తెలియాలిగా మరి?"

ఆ మాటలతో ఇందిర హుషారుగా వచ్చి ...పక్కన కూచుంది.

"అయితే అన్నీ చెప్పెయ్య మంటారా?" ...ది నామీద జాలి పడుతున్నట్టు ముఖం పెట్టి

"చెప్పండి మరి! ఏం చేస్తాను వినక!" ...న్నాను, నేను ఏడుపు ముఖం పెట్టి.

ఉత్సాహంతో మొదలు బెట్టింది ఇందిర.

ం ం ం ం

"ఒరేయ్! నాకు ప్రేమలేఖ వచ్చేసింది!" ...త్సాహంగా జేబులో ఉన్న కవర్ తీసి బల్ల ...మీద పెట్టాడు అహమ్మద్. "నిజంగా? ఎవరు ...సారా?" ఈర్ష్య కలిసిన కుతూహలంతో ...గి దాని మీదకు వంగబోయాడు. రాధా...కృష్ణ. "ఏడిశాడు! అదేదో కరంటు బిల్లయి...వుంటుంది!" వెనక్కు వాలి ఆవులించాడు ...సాగర్.

"ఏదీ నన్ను చూడనియ్యి. కళ్లారాచూస్తేనే నమ్మను" అన్నాడు ఖాదర్ ఆ వంకతో ...యినా ఆ ఉత్తరం చదవ వచ్చని

అహమ్మద్ గర్వంగా "చూసుకోండిరా! ...చదువుకోండి. నాకేం భయంలేదు. మొన్న నేను ...కృష్ణుడి వేషం వేసినప్పుడు అచ్చు కృష్ణుడి...లాగే ఉన్నానట! (ఆ అమ్మాయి కృష్ణుడి...నెప్పుడు చూసిందో) తన మనసు రాధగా ...మారి పోయిందిరా!" అన్నాడు.

"నేను నమ్మను—ఆ ఉత్తరం ఒక ఆడపిల్ల ...రాసిందిరా లేకపోతే, అదేదో కథలోలాగ నీకు ...నువ్వే ప్రేమ లేఖలు వ్రాస్తున్నావా?" ...అన్నాడు.

లోపలి గదిలోబురఖాలోంచి కిసుక్కున ...నవ్వు వినిపించింది. అప్పుడప్పుడు చాలా అపురూపంగా వినిపించే ఆ నవ్వు కేవలం బదరీ మాటలకే వినిపిస్తుంది. ఆ నవ్వువినిపిస్తే మరింత హుషారుగా మాట్లాడుతాడు బదరీ.

అహమ్మద్ రోషంగా "కాదు, బదరీ! చూసి మాట్లాడరా! ఈ దస్తూరి చూడు! నాచేతి రాతకాదు!" అన్నాడు ....

"కొంపదీసి మరెవరి చేతయినా రాయించుకొన్నావేమో!"

"ఇది ఆడపిల్ల అయినా అది ఏ హిడింబో అయివుంటుంది. లేకపోతే మనవాడి కృష్ణుడు వేషాన్ని చూసి రాధలా మారిపోయానని ఎందుకంటుంది?" బదరీ —

లోపలి గదిలోనుంచి—బురఖా లోపలినుంచి సన్నని నవ్వు - ఆగి ఆగి ప్రవహించే సెలయేరులా .... "అసలలాంటి డబ్బా నాటకానికి వచ్చిందంటేనే, ఆ పిల్ల అభిరుచి ఎంతగొప్పదో తెలుస్తుంది —" సాగర్. "ఒరేయ్! ఒరేయ్! నన్నన్నా ఫరవాలేదు కాని, నా కళని అవమానిస్తే మత్రం ఊరుకోను —" గాండ్రించాడు అహమ్మద్ —

"ఇంతకూ ఆ అమ్మాయి ఏం రాసిందీ? పైకి చదువు." అన్నాడు రాధాకృష్ణ....

ఖాదర్ ఆ ఉతరాన్ని పైకి చదివేశాడు.

"డియర్ కృష్ణా!

ఇలా "కృష్ణా" అంటున్నానని ఆశ్చర్యపోతున్నారా? మరి, మీ అసలు పేరు అహమ్మద్ అని విన్నా; మీరు కృష్ణగానే నా మనసులోని పోయారు - ఆరోజు సత్యాగర్వభంగం"లో మీ నటన చూసి ముగ్ధురాలినయిపోయాను — ముఖ్యంగా మీరు సత్యని లాలిస్తున్న ఘట్టం — అబ్బా? మరచిపోదామన్నా మరపుకు రావటంలేదు— మీకు పెళ్ళి అయిందా? అయితే మీ భార్య చాలా అదృష్టవంతురాలు! ...." ఇక్కడ ఖాదర్ ఆగిపోయి "హాన్నా!, ఈ ఆడపిల్లలు —" అనేసాడు

అప్రయత్నంగా – సాగర్ విసుగ్గా "తర్వాత చదవ్వోయ్! అన్నాడు —

"ఇక రాధమీద మీరుప్రదర్శించిన ప్రేమాభిమానాలు చూసినపుడు నేను రాధనే అయిపోయాను.

"నీవు లేక వీణ పలుకలేనన్నదీ,

నీవు రాక రాధా, నిలువలేనన్నదీ" ఖాదర్ మళ్ళీ చదవటం ఆపేసి తల రెండు చేతుల్లో పట్టుకుని "హాయ్! అల్లా!" అన్నాడు "చదవటం ఆపావంటే తంతాను"-సాగర్.

"ఈ పాట నా కెంత ఇష్టమనీ! నాలో నేనే పాడుకున్నాను, నాలుగొందలసార్లు! మీతో ఒక్కసారి పావకాశంగా మాట్లాడాలని ఉంది, వీలయితే రేపు సాయంత్రం 5 గంటలకి కమ్యూనిటీహాల్ దగ్గిరవున్న పార్క్‌కి రండి, మీరు వస్తే, నేను మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టగలను గనక నేనే వచ్చి మిమ్మల్ని పలకరిస్తాను. వస్తారుకదూ.

రాధ........"

ఖాదర్ ఉత్తరం మడత పెడుతుండగా మిగిలినవాళ్ళు చప్పట్లు కొట్టారు. అహమ్మద్ సాధ్యమయినంత గంభీరంగా ముఖంపెట్టి "ఇంతకూ నేనేంచేయాలి? పార్క్‌కి వెళ్ళాలా వద్దా?" అన్నాడు.

"నీ నాటకాలు చూసి వొళ్ళు మండిన ఎవరేనా నిన్ను వొంటరిగాపిల్చి తన్నాలం ఈ ప్లాన్ వేసారేమో, జాగ్రత్త?" హెచ్చరి? చాడు బదరీ-లోపలినుంచి మళ్ళీ నవ్వు",నన్నాని నన్ను తంతారా? ఒక్కణ్ణి యాభై మందిని"

"పడిశావ్! ఇది నాటకంకాదు–నువ్వు యన్. టి. రామారావువికాదు" సాగర్.

"అయితే. పోనీ మానెయ్యనా?" తన హీరోపోజు మరిచిపోయి, జావకారి పోసాగాడు అహమ్మద్.

"ఛ! మానేస్తే ఎలా? ఆడపిల్ల పావం. అంత ఇదిగా పిలిచినప్పుడు వెళ్ళకపోవటం మానర్ లెస్. ఆ మాత్రం ఇటికసీ ఉండక్కర్లే? పావం! ఆ లేత మనసు ఎంత గాయపడుతుంది నువ్వెళ్ళకపోతే?" బదరీ ఆ మాటలకు రెస్పాన్స్‌లాగ లోపలి నుంచి నవ్వు,

"ఫరవాలేదులే! అన్పత్రి దగ్గిరే ఉంది." సాగర్ ప్రోత్సాహం!

"రేయ్ ఖాదర్! ఆవిడ వుత్తరం విని తల నొప్పొచ్చింది, కాస్త టీ తెప్పించు" – రాధాకృష్ణ –

"క్లైనర్! టీ తీసుకురా!" కూచున్న చోటినుంచే ఒక కేక పెట్టాడు, ఖాదర్–

బురఖా వచ్చింది. చేతిలోని టీ ట్రేతో – జాలీలాంటి ముసుగులోంచి మిలమిలలాడే కళ్ళు కేసి చూసీచూడనట్టు చూసాడు బదరీ – ఆ బురఖాలోంచి తన మాటలకు రెస్పాన్స్‌గా వచ్చే చిరుచిరునవ్వులు వింటునప్పుడల్లా ఆమేలి ముసుగు వెనక దోబూచులాడే కళ్ళను స్పష్టం చూడాలని ఎంతో కుతూహలం బదరీకి – అందరికీ టీలు అందిస్తున్నప్పుడు నల్లటిముసుగు

...ంచి పచ్చటి చేతులు కనిపించాయి. మిల ...ల మెరుస్తూ – టీలు అందించి లోపలికి వెళ్ళి ...యింది బురఖా – తనకి ఫస్ట్ షో సినిమాకి ...ం అయిందని అహమ్మద్ తరువాతి కథకోసం ...కుండా వెళ్ళిపోయాడు బదరీ –

సాయంత్రం అయిదుగంటల ప్రాంతం.

'త్రీడైమండ్స్' హోటల్‌లో కూచుని కట్ ...్స తింటూ ఫ్రెండ్స్‌తో కబుర్లు చెవుతు ... న్డు బదరీ - అకస్మాత్తుగా అన్ని రేడియో ...ంచీ ప్రకటన వినిపించింది – పాతబస్తీలో ...గుతున్న అల్లర్ల కారణంగా అయిదున్నర ...చీ కొన్ని కొన్ని ప్రాంతాలలో కర్ఫ్యూ ...ంచారు! ఆ ప్రకటన వినగానే ఖాదర్‌ని ...ఖాలోనున్న క్లైనర్‌నీ గుర్తు చేసుకొ ...న్డు-వాళ్ళు ఉండేది పాతబస్తీ ప్రాంతాల లోనే! వాళ్ళ పూర్వులు ఏనాడో ఇచ్చిన ఇల్లు అది. ఆ ఇంట్లో గదులు కూడా తమ బురఖాలలాగే ఉంటాయి.

"బదరీగారూ! ఒక్కసారి ఇలా వస్తారా?"

ఒక కోమలకంఠం వినిపించింది. బదరీ ఆశ్చర్యంగా ఆ కంఠం తాలూకు అమ్మాయిని చూసాడు-అందమైనది! చెవులకు పెద్ద పెద్ద ముత్యాలు వేలాడే పొడుగాటి లోలాకులు పెట్టుకుంది. చెంకీపనిచేసిన పింక్ కలర్ నైలాన్ చీర కట్టుకుంది - ఆ అమ్మాయిని ఎక్కడా చూసిన గుర్తు రావటంలేదు-తన పేరెలా తెలిసింది? అంతమందిలో తననుప్రత్యేకించి పిలిచే చనువు ఎలా వచ్చింది?

"ఎక్స్క్యూజ్ మి!" అని ఫ్రెండ్స్‌తో అని ఎడంగా వచ్చాడు ఆ అమ్మాయి నిలబడ్డ

దగ్గిరకి -

"[illegible]కు పిలిచారు?"

"[illegible]కుండా చిక్కులో పడ్డానండి! [illegible]డవ లత్యపెట్టకుండా కాలేజికి వచ్చా[illegible] - ఇప్పుడు ఉన్నట్టుండి కర్ఫ్యూ [illegible]యిన్నారు. ఏ ఆటోవాడూ రానంటున్నా[illegible] - [illegible]రూట్స్‌లో బస్‌లు కూడా వెళ్ళ[illegible]ం [illegible] మీ రెగాగయినా నాకు సాయం చెయ్యాలి"

"అసలు మీరెవరు? మీకు నా పేరు [illegible] తెలుసు? నేను మీకేం సాయం చెయ్యాలి"

"[illegible]మిటండీ! నన్ను మీకు తెలీదా? [illegible], [illegible]నర్ని?" నిర్ఘాంతపోయాడు బద[illegible] - కొంచెం తడబడుతూ "మీ బురఖా ..." అన్నాడు.

ఆ అమ్మాయి నవ్వింది.

"నా బేగ్‌లో ఉంది - ఇంటి కెళ్ళేటప్పుడు వేసుకొంటాను!"

అయితే, ఈ అమ్మాయి ఆ పెద్ద బుర[illegible] ఇంట్లో తన అన్నముందూ, అన్న స్నే[illegible]తుల [illegible]ముందూ వేసుకొంటుందన్నమా[illegible]! కాలేజీల్లో, రోడ్లమీదా, హోటళ్ళలో [illegible] బురఖా లేకుండానే తిరుగుతుంది—ఈ [illegible]డ పిల్లలు [illegible]

బదరీ నవ్వేసాడు. అతని ఆలోచనలు అ[illegible]ం చేసుకున్న ఆ అమ్మాయీ నవ్వింది. ఆ నవ్వు మాత్రం బదరీకి సుపరిచితమే! నవ్వగానే నిశ్చయమయిపోయింది,ఆ అమ్మాయి కైనరే నని. వంకోదంతో అణ మకొంటూ నవ్వటంతోపాటు వేసుకోవటం వల్ల కాబోలు, ఆ అమ్మాయి నవ్వు చాలా తమాషాగా ఉంటుంది. బురఖా లేకుండా నవ్వుతున్న ఆ ముఖాన్ని చూ[illegible] ఎంతకాలంగానో ఆశ! ఇన్నా[illegible] [illegible] వెనకాతల నవ్వే అం[illegible]ం [illegible] ఆశ్చర్యం[illegible] ఆ ముఖం చూడ [illegible]

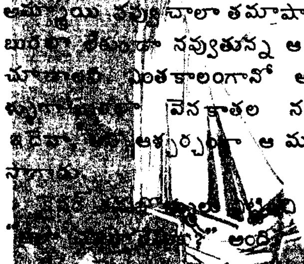

[illegible] చిరుకోపం[illegible] [illegible] అంది.

ఏం చెయ్యమంటారు?

నవ్వింది. "ఇప్పుడెలా?"

"మా ఇంటికి వచ్చేయండి" అట్టే కర్ఫ్యూ లేదు. [illegible]

"హామ్మో! మా అన్న [illegible]తాడు" [illegible]

"అయితే, మరి [illegible] ఇక్కడే ఉండిపో[illegible]"

[illegible] హోటల్ [illegible]

"ఇక్కడ రూమ్స్ కూడా దొరుకుతాం[illegible]"

[illegible]మా[illegible]అన్న [illegible]తాడు [illegible] ఏడుపుగొంతు[illegible] అంది. [illegible]

[illegible] అయినా, [illegible] [illegible] రూంలో [illegible] ఉండనూ [illegible] [illegible]

[illegible] అవకాశం [illegible] లేదు బదరీ. [illegible]

"మీరు [illegible], మీకు [illegible] ఉండమంటే ఉంటాను మా [illegible] కర్ఫ్యూ [illegible] పోయినా [illegible]

[illegible] చేస్తున్న[illegible] [illegible]

పోజులో అన్నాడు.

"నా కు భయంగా ఉంది."

లోలోపల కొంచెం కోపం వచ్చింది బదరికి.

"అయితే ఈ రాత్రికివెళ్ళి పోలీసులకస్టడీలో ఉండండి?" అని మామూలుగా అన్నాడు.

"హమ్మనాయనోయ్! అంతకంటె తిన్నగా వెళ్ళి హుసేన్ సాగర్‌లో దూకుతాను."

"హుసేన్ సాగర్ వరకూ జాగ్రత్తగా వెళ్ళగలరా, ఈ సమయంలో? -"

"మీకంతా తమాషాగా ఉంది."

"తమాషా యేంలేదు. నేను ఏంచెయ్యాలో చెప్పండి - అక్కడ నా ఫ్రెండ్స్ నా కోసం ఎదురుచూస్తూంటారు - ఇంతసేపు మీతో మాట్లాడుతూ నిలబడిపోతే, వాళ్ళూరుకోరు - భయాలు మా మొగవాళ్ళకీ ఉన్నాయి-"

"సరే! ఆ రూం ఏర్పాటేదో చూడండి - ఇలాంటి విషయాలు ఎలా మాట్లాడాలో నాకు తెలీదు - సిగ్గుగా ఉంటుంది - భయంగా ఉంటుంది."

"అవన్నీ నేను చూసుకుంటాను లెండి - మీ ఫ్రెండ్సంతా ఏమయిపోయారు?"

"వాళ్ళంతా ఆటోలలో వెళ్ళిపోయారు - నాకు ఆటో దొరుకుతుందనుకున్నాను, ఇలా ఆటో వాడు రానంటాడని అనుకోలేదు."

మళ్ళీ ఆ అమ్మాయి ఏడుపులోకి వస్తుందేమోనని భయ వేసింది బదరికి -

"మరేం ఫరవాలేదు. అలా ఆ టేబిల్ దగ్గర కూర్చోండి - నే నిప్పుడే నా ఫ్రెండ్స్‌ని పంపేసి వస్తాను -"

బదరీ స్నేహితులంతా అప్పటికే కళ్ళనిండా ప్రశ్నలతో, పెదవులమీద వంకర నవ్వుతో ఉన్నారు. వాళ్ళకు ఏం మాట్లాడటానికీ అవకాశ మియ్యకుండా "నా ఫ్రెండ్ సిస్టర్ ఇక్కడ, చిక్కుకు పోయింది - ఆ అమ్మాయిని ఇంటిదగ్గర దింపాలి - మీరు వెళ్ళండి —" అని ఎలాగో ఫ్రెండ్స్‌ని వదిలించుకోవాలని చూసాడు - అక్కడికే వాళ్ళలో ఒకడు వెళుతూ కన్నుకొట్టి "విష్‌యూ, బెస్ట్ ఆఫ్ లక్!" అననే అన్నాడు - బదరీ చేయెత్తి కొడతానని బెదిరించే సరికి నవ్వుకొంటూ వెళ్ళిపోయాడు -

బదరీ మేనేజర్ దగ్గిరకెళ్ళి రూమ్స్‌కోసం కావలసిన తతంగాలన్నీ పూర్తిచేసి, కైనర్ దగ్గిరకొచ్చి "ఇద్దరికీ పక్కపక్కల రెండు రూమ్స్ బుక్ చేసానురండి?" అన్నాడు. కైనర్ రూమ్స్ వరకూ వచ్చి "హమ్మో! నేనొక్కదాన్ని రాత్రంతా ఈ గదిలో ఉండాలా?" అంది భయంగా "రాత్రంతా ఉండకపోతే, మధ్య రాత్రిలో లేచి ఎక్కడికి వెళ్తారు?"

"ఒకవేళ రాత్రి ఎవరయినా, నా గదిలోకి వస్తే?"

"లోపలి తలుపు గట్టిగా వేసుకోండి?"

"నాకు భయం?"

"ఏం చేస్తానంటారు. మరి?"

"మీరు చెప్పండి...."

బదరికి నవ్వు ఆపుకోవటం, గంభీరంగా మాట్లాడటం కష్టంగా ఉంది.

"నా రూంలోకి వస్తానంటారా"

"ఏం చెయ్యను మరి?" ఎంతో బేలగా, నిస్సహాయంగా అంది.

"రండి అయితే!"

గదిలోకి రాగానే దగ్గిరగాఉన్న రెండు మంచాల్లో ఒకదాన్ని దూరంగా లాక్కుంది కైనర్. బదరీ ఏమైనా అంటాడేమోనని చూసింది. అతడేమి మాట్లాడక తన మంచం మీద తను పడుకోవటం చూసేసరికి ఆ అమ్మాయికి ఉక్రోషం ఎక్కువేగింది. మంచంపైన బాసిం పీట వేసుకు కూర్చుని "అదేమిటి బదరీగారు! అలా పడుకొంటారేమిటి?" అని కసిరింది.

బదరీ కళ్ళు విప్పాడు.

"ఏం చెయ్యమంటారు?"

"అయితే, నిద్ర పోలేనన్నమాట?"

"మీ అరుపులకి మెలకువ వచ్చింది. కాస్త నెమ్మదిగా మాట్లాడండి మేనేజరు వింటే పోలీసులను పిలుచుకొస్తాడు"

"హమ్మబాబోయ్!" చాలా నెమ్మదిగా భయపడింది.

"ఇంతకూ ఇందాక ఎందుకరిచారు?"

"నాకు నిద్రరావటం లేదు. భయంగా ఉంది."

"జోల పాడనా? విబూది పెట్టనా?"

"ఏదీ అక్కర్లేదు - కబుర్లు చెప్పండి"

"నాకు కబుర్లురావు -"

"అదేమిటి? మీ అమ్మగారు ఎన్నోకథలు రాస్తారు. మీకు కబుర్లురావా?"

"మా అమ్మ కథలు రాస్తుంది. అంచేతే నాతో కబుర్లు చెప్పటానికి టైముండదు"

"మీరు పాడతారా?"

"పాడను-ఐతే పాడవలసిన ఖర్మ నాకేమిటి?—...."

అప్పటికి కైనర్ కర్థమయింది. గబాలున కాళ్ళ దగ్గిరున్న రగ్గు తలదాకా ముసుగుపెట్టుకొంది.

○ ○ ○ ○

అప్పటిదాకా చెప్పి ఆపింది ఇందిర—ఆ తర్వాత జరిగిన దానికి వేరువేరు వర్షన్స్ ఉన్నాయట! కొందరేమో 'వాళ్ళు వేరే దారిలేక అలా హోటల్ రూంలో ఉన్నారే కాని, చేయకూడని పనులేవి చెయ్యలేదు' — అన్నారట!

మరి కొందరేమో: "వయసులో ఉన్న మొగుడూ, ఆడది, అలా గదిలో ఉండి తలుపు తలుపు వేసుకొన్నాక ఏం చెయ్యకుండా ఎలా ఉంటారు?"- అన్నారట!

కొత్త మది: 'ఎంత కర్ఫ్యూ అయితే మాత్రం ఆడపిల్ల అలా మొగాడితో హోటల్ రూంలో ఉండటమేమిటో? అంతకంటే హాటిప్ కాల్పుల్లో ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నా, మంచిదే!' - అన్నారట!!

మరికొందరు; తెలిసీ తెలియని చిన్నపిల్ల

ఉంటానంటే ఈ బడుద్ధాయి ఆ పిల్లని
తనతో ఒక రూంలో ఎలా ఉండనిచ్చాడు? ..
అని నిగ్గ దీసారట!

ఈ రకంగా ఆ రాత్రి హోటల్ రూం
ఏం జరిగి ఉంటుంది, - అనే విషయంపై న
ప్రస్తుతం జాతీయ స్థాయిలో చర్చలు జరు
తున్నాయి! ముందు ముందు అవి అంత
తీయ స్థాయికి ఎదిగే అవకాశం కూడా లే
లేదట!

"సరే! తర్వాత చెప్పు!" అన్నాను.
సంగా -

ఇందిర ఉత్సాహంగా తన కథ కొనసా
చింది.

o o o o

ఉదయం ఐదుగంటల సమయం -

ఖాదర్ ఇంటిముందు ఆటోలోంచి దిగ
బదరీ, కైనర్ — కైనర్ నిండు బురఖా
ఉంది. ఆటో ఆగగానే తలదించుకుని లో
వెళ్ళిపోయింది, పరమ బుద్ధిగా - ఖాదర్ క
పెద్దవిచేసి చూసాడు -

"మీ రిద్దరూ ఎలా వచ్చారు? రాత్రం
ఇద్దరూ కలిసేఉన్నారా? ఎక్కడున్నారు "

"శ్రీ డైమండ్స్ హోటల్ లో- ౦
నెంబర్ పదిహేనులో"

"ఆ! అక్కడేం జరిగిందిరా?"

"గుర్తు లేదు."

"ఒరేయ్? దుర్మార్గుడా! సరిగ్గా చె
పోయావంటే చంపేస్తాను"

"కైనర్ తో కొంతసేపు గడిపాక ద
పోయాను. నిద్రలో నేనన్నీ మరిచిపోత "

"నిన్ను... నిన్ను"

బదరీ కాలర్ పట్టుకోబోయాడు ఖా
అతడిని వెనక్కు తోసి "ఏడిసావ్ నువ్వన మీ
చెయ్యలేవు కాని జరిగింది విను. నిన్న సా
త్రం ఉన్నట్టుండి కర్ఫ్యూ అన్నారు కై కి
ఆటోలు ఎవరూ రానన్నారు ఈ పాతబస్తీ
పిల్ల ఒంటరిగా ఏమయిపోతుంది, ఈ పోకి
చేతుల్లో చిక్కుకుందంటే మళ్ళీ బతకనిస్తా
ఇప్పటికే ఎంత మందికో గాయాలు?
మందికో మరణాలు! నీ చెల్లెల్ని పువ్వుల్లో
పెట్టి తెచ్చినందుకు థేంక్స్ చెప్పవలసిందిపో "
అన్నాడు బదరీ ఖాదర్ డీలా పడిపో
ఏడుపు గొంతుకతో

"ఇప్పుడింత జరిగాక, దాన్ని ఎవరు
కట్టుకుంటారురా! మా వాళ్ళలో మరీ
వులు"

"అందుకు నన్నేం చేయమంటావ్?"

"దాన్ని నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోనంటావా ?"

"చేసుకుంటాను"

ఖాదర్ సంతోషంతో ఉబ్బి తబ్బిబ్బయి
పోతూ "అల్లా! ఈ మాట ముందే చెప్పలేడ
దురా!" అన్నాడు.

"నువ్వు ముందే అడగలేదుగా!"

"నాకు తెలుసురా? నువ్వు మంచివాడివి.
ఒక పొరపాటు చేసినా సర్దుకొంటావు"

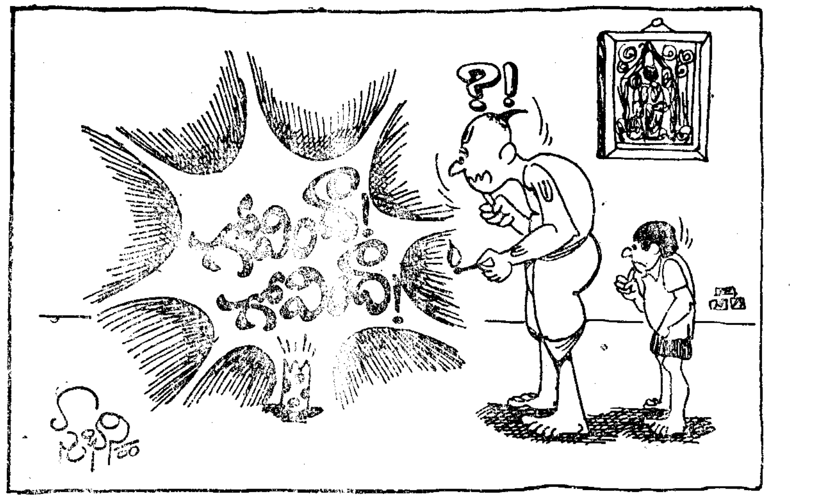

"నేను మంచివాడిని కాదు - పొరపాటు
చెయ్యలేదు - జరిగిన పొరపాటుకు సర్దుబాటు
గా ఈ పెళ్ళి చేసుకొంటానని అనటం లేదు -
కైనర్ని ప్రేమించాను గనుక పెళ్ళి చేసుకొంటా
నని అంటున్నాను"

"కైనర్ని ప్రేమించావా? దాన్నసలు
ఎప్పుడు చూసావురా? ఎప్పుడు ప్రేమించావు?"

"హోటల్లో బురఖా లేకుండా కనిపించి
నప్పుడు" నీ ముందూ,-నీ స్నేహితుల ముందూ
తప్ప మరెక్కడా బురఖా వాడనని నిర్ణయం
గా చెప్పినప్పుడు -"

"ఆ! --"

o o o o

కథంతా వివరించి అలసటతో ఊపిరితీసుకుని
ముగింపు వాక్యాలు చెప్పింది ఇందిర -

"అలా మీ అబ్బాయి ఆ ముస్లిం అమ్మా
యిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడట! మీరు ఒప్పుకోరని
భయపడి రిజిష్టర్ మ్యారేజి చేసుకున్నాడట!
అతడు భయపడ్డట్టుగానే మీరు కొడుకునీ, కోడ
ల్నీ ఇంట్లో అడుగు పెట్టొద్దన్నారట! వాళ్ళు
వేరే వెళ్ళిపోయారట? ఇదంతా నిజమేనా?"

"కలయా, ఇది లేక వైష్ణవ మాయయో",
అన్నట్లుంది నా మనస్సుకి.-

"కనుక్కొని చెప్తాను —" అన్నాను

"ఏమిటి కనుక్కుంటారు? ఎవరిని కను
క్కుంటారు?"

"మా బదరీనే!"

"ఏమిటీ? ఇంట్లోనే ఉన్నాడా?"

"ఆ! యం. కాం. పరీక్షలని చదువు
తున్నాడు."

"చిత్రం! సరే! ఇంతకీ మీకేం తెలియదన్న
మాట? అయితే నేను వస్తాను —"

లేచి వెళ్ళబోతున్నదల్లా ఇందిర ఆగి "ఇం
తకూ మీ అబ్బాయిని అడిగాక, నిజంగా ఏం
జరిగిందో, నాకు చెబుతారా?" అంది.

"తప్పకుండా చెప్తాను"

ఇందిర వెళ్ళిపోయింది.

బదరి తన గదిలో 'యెకనమిక్స్'తోనో, అ
కౌంటెన్సీతోనో, కుస్తీ పడుతున్నాడు-కొంత
సేపు సంకోచించి చివరకు అడిగేసాను,

"బదరీ! నువ్వు పెళ్ళి చేసుకున్నావా?"

చదువుతున్న పుస్తకంలోంచి తలఎత్తి
అయోమయంగా చూసాడు.

"కథలు రాసి రాసి పిచ్చిగా ఊహించి,
ఊహించి నిజంగా నీకు మతిపోయిందా?"

భయంగా అడిగాడు.

ఇందిర చెప్పిన విషయాలు సంగ్రహంగా
బదరీకి చెప్పి "ఇది నిజమేనా" అన్నాను.

వాడు నవ్వటం మొదలుపెట్టాడు. చాలా
సేపు అలానవ్వుతూనే ఉన్నాడు. నా మాట
వినిపించుకోకుండా చివరకు ఎలాగో నవ్వు
ఆపుకొని అడిగాడు.

"ఇన్ని విషయాలు తెలుసుకున్నావు కానీ
ఆ అమ్మాయి అడ్రస్ తెలుసుకున్నావా?"

"లేదు. ఆ విషయం అడగటం మరిచి
పోయాను"

"తెలుసుకో! నా పరీక్ష అయిపోయాక
ఒకసారి వెళ్ళి పలకరించి వస్తాను"

మళ్ళీ నవ్వటం మొదలు పెట్టాడు. నాకు
తెలిసిపోయింది - అడ్రస్ లేని పెళ్ళి కూతుర్ని
తలుచుకుని నేనూ నవ్వుకున్నాను.

[ఒక సుప్రభాతాన "మీ అబ్బాయి మేరేజి
చేసుకొన్నాడటకదా!" అని అడిగిన మా
ఇందిరకు కృతజ్ఞతలతో-పాపం ఇందిర నాతో
అన్నది ఈ ఒక్క వాక్యమే]. ✳